

INDEX ELENCHUS LIBRORUM

ET CAPITUM

HUJUS VOLUMINIS.

LIBER I.

DE ANGELORUM NATURA, PRODUCTIONE ET ATTRIBUTIS.

CAP. I. An sit certum dari Angelos.	Pagina 1
CAP. II. Utrum Angeli sint æterni, vel esse inceperint.	4
CAP. III. Quando Angeli creati fuerint.	7
CAP. IV. Ubi Angeli creati fuerint.	15
CAP. V. Utrum Angeli sint omnino in sua substantia corporei.	16
CAP. VI. Utrum Angeli sint corporei tanquam ex corpore et spiritu compositi.	20
CAP. VII. Utrum in Angelis sit aliqua substantialis compositio.	31
CAP. VIII. Utrum Angeli in essentia, et attributis finite perfectionis sint.	34
CAP. IX. Utrum Angeli omnino incorruptibiles sint, et necessaria entia dici possint.	37
CAP. X. Objectionibus contra doctrinam capituli superioris occurritur.	40
CAP. XI. Utrum Angeli in magno numero sint, et quantus ille sit.	43
CAP. XII. Utrum omnes Angeli sint ejusdem specificæ naturæ.	49
CAP. XIII. Utrum Angeli in tres Hierarchias, et novem choros apte distinguantur.	52
CAP. XIV. Quæ sit unitas, vel distinctio essentialis inter has Hierarchias et ordines.	61
CAP. XV. Utrum omnes Angeli singulorum ordinum specie differant.	67

LIBER II.

DE INTELLECTIVA POTENTIA ANGELORUM, NATURALIQUE COGNITIONE.

CAP. I. Utrum Angelus intellectu et actu a seipso distinctis indigeat.	77
CAP. II. Quod sit adæquatum objectum specificans angelicum intellectum.	84
CAP. III. Utrum Angeli speciebus intelligibilibus indigeant.	93
CAP. IV. Quomodo Angelus seipsum, et omnia, quæ in eo sunt, videat.	104
CAP. V. Utrum Angelus alios per suas essentias, vel per species cognoscat.	113
CAP. VI. Quomodo Angeli res materiales singulares cognoscant.	124
CAP. VII. Utrum species Angelorum ab ipsorum intellectu, an a solo Deo efficiantur.	134
CAP. VIII. Utrum Angelus concretas habeat species rerum omnium naturaliter existentium.	140
CAP. IX. Utrum Angelus per species sibi inditas possit futura cognoscere.	144
CAP. X. Utrum Angelus futura singularia per inditas species cognoscat.	152
CAP. XI. Cur Angeli sicut vident res præsentis, non videant futuras.	156
CAP. XII. Quomodo Angeli per species inditas certo cognoscant res præteritas.	164
CAP. XIII. Utrum Angelus per species inditas naturalia omnia possibile cognoscere valeat.	170
CAP. XIV. Utrum Angelorum species universales sint, vel particulares.	176
CAP. XV. Utrum Angeli quo superiores, eo per species universales intelligant.	182
CAP. XVI. Quomodo varietas specierum universalium diversis Angelis conveniat.	185
CAP. XVII. Utrum Angeli naturaliter habeant inditam speciem Dei propriam.	192
CAP. XVIII. Utrum Angelus per suam substantiam naturaliter DEUM cognoscat.	196
CAP. XIX. Utrum Angelus distinctis actibus se, et Deum per suam substantiam cognoscat.	200
CAP. XX. Qualem Dei cognitionem possit Angelus per species aliorum effectuum comparare.	205
CAP. XXI. Utrum unus Angelus internos actus voluntatis alterius cognoscat.	210
CAP. XXII. Variæ opiniones contra resolutionem superioris capituli rejiciuntur.	213
CAP. XXIII. Cur Angeli alienæ voluntatis actus cognoscere non possint.	218
CAP. XXIV. Objectionibus contra rationem positam occurritur.	226
CAP. XXV. Utrum non tantum actus voluntatis, sed etiam intellectus sint Angelis occulti.	229
CAP. XXVI. Utrum Angeli per signa sensibilia, vel spiritalia loquantur.	234
CAP. XXVII. Utrum Angelus nihil efficiendo in audiente actus suos cæteris manifestet.	243
CAP. XXVIII. Confirmatur præcedens resolutio, et difficultates enodantur.	256
CAP. XXIX. Utrum res supernaturales sub naturali objecto intellectus angelici comprehendantur.	281
CAP. XXX. Utrum Angeli naturaliter cognoscant effectus supernaturales quoad modum.	301
CAP. XXXI. An naturalis omnium Angelorum cognitio per proprias species comprehensiva sit.	309
CAP. XXXII. Utrum Angeli componendo, ac dividendo cognoscant.	315
CAP. XXXIII. Utrum in Angelis cognitio per discursum inveniatur.	321
CAP. XXXIV. Utrum Angeli semper actu considerent omnia, quæ in actu primo cognoscere possunt.	322
CAP. XXXV. Utrum Angelus necessario semper sit in aliquo actu intelligendi.	338
CAP. XXXVI. Utrum Angelus extra se aliquid necessario cognoscat.	374
CAP. XXXVII. Utrum Angelus possit plura simul per	

- unum, vel plures actus intelligere. 349
 CAP. XXXVIII. Utrum in Angelis sint habitus intellectuales, connaturales, vel acquisiti. 360
 CAP. XXXIX. Utrum in Angelorum mentibus veritas, et falsitas reperiatur. 365
 CAP. XL. Utrum in Angelis sit cognitio matutina et vespertina, et quid utraque sit. 366

LIBER III.

DE VOLUNTATE ANGELORUM IN PURO STATU NATURÆ SUÆ
SPECTATO.

- CAP. I. An sit in Angelis voluntas, et quid sit objectum ejus, quæve proprietates. 368
 CAP. II. Utrum voluntas Angeli in actibus suis libera sit. 370
 CAP. III. Utrum voluntas semper, ac necessario aliquem actum exerceat. 373
 CAP. IV. Utrum Angelus necessaria dilectione seipsum diligat. 375
 CAP. V. Utrum Angelus naturaliter, ac necessario Deum diligat. 381
 CAP. VI. Utrum res alias creatas amore naturali, vel electivo Angelus diligat. 384
 CAP. VII. Utrum voluntas Angeli in statu puræ naturæ sit libera, quoad speciem circa bonum honestum, etc. 387
 CAP. VIII. Utrum Angelus in pura natura existens, venialiter peccare possit. 393
 CAP. IX. Utrum Angelus in pura natura possit in primo instanti creationis bene et male diligere. 396
 CAP. X. Utrum voluntas Angeli naturaliter sit in libera electione immutabilis, etc. 403
 CAP. XI. Occurritur objectioni, et declaratur, quomodo Angelus in pura natura potuerit esse beatus. 413
 CAP. XII. Utrum voluntas Angeli capax sit naturalium habituum, qui propriis actibus acquirantur. 416

LIBER IV.

DE ANGELORUM POTENTIA AD TRANSEUNTES ACTIONES
EFFICIENDAS.

- CAP. I. Utrum Angeli sint capaces loci, quem acquirere et amittere possint. 421
 CAP. II. Utrum in Angelis sit proprium et intrinsecum Ubi. 427
 CAP. III. Objectionibus satisfi, et expenditur, an possit Angelus nullibi esse. 433
 CAP. IV. Utrum Angelus sit in loco extrinseco per transeuntem actionem, etc. 437
 CAP. V. Utrum Angelus sit in loco extrinseco per aliquid actioni simile. 442
 CAP. VI. Utrum Angelus sit in loco extrinseco per realem actionem ad corpus. 447
 CAP. VII. Per quid tandem Angelus sit in loco extrinseco. 452
 CAP. VIII. Objectioni occurritur, et relatio propinquitatis et distantie in spiritibus declaratur. 454
 CAP. IX. An plures Angeli in eodem simul loco esse possint. 458
 CAP. X. Utrum Angelus in duobus distinctis locis simul esse possit. 462
 CAP. XI. Utrum Angelus necessario sit in loco adæquato, vel possit esse in quovis minori, aut in nullo. 467
 CAP. XII. Utrum Angelus per extrinsecam denominationem loco mutabilis sit, etc. 475
 CAP. XIII. Angelum non moveri per se nisi per mutationem et denominationem intrinsecam. 478

- CAP. XIV. Angelum non moveri per accidens, nisi motu sibi inharrente. 481
 CAP. XV. Fundamentis aliarum opinionum satisfi. 483
 CAP. XVI. Utrum motus Angeli tantum inter positivos terminos esse possit. 486
 CAP. XVII. An Ubi angelicum sit omnino indivisibile. 487
 CAP. XVIII. Utrum possit Angelus transire ab uno loco ad distantem, sine transitu per medium. 492
 CAP. XIX. Non posse Angelum ad distantem locum transire sine transitu per medium, etc. 495
 CAP. XX. Utrum Angelus mutare possit locum in tempore continuo. 500
 CAP. XXI. Utrum in instanti possit Angelus locum mutare. 503
 CAP. XXII. Utrum ad locum remotum in uno, vel pluribus instantibus Angelus transire possit. 507
 CAP. XXIII. Utrum Angeli seipsum effective moveant. 511
 CAP. XXIV. Quæ, et quanta sit in Angelo potentia ad se movendum. 511
 CAP. XXV. Utrum Angelus possit res alias substantialiter transmutare. 515
 CAP. XXVI. Utrum Angelus alterare corpora possit. 519
 CAP. XXVII. Utrum Angeli arbitrio suo possint corpora movere localiter. 521
 CAP. XXVIII. Utrum unus Angelus alium movere possit. 523
 CAP. XXIX. Utrum potentia motiva Angeli sit ab intellectu et voluntate distincta. 525
 CAP. XXX. Utrum Angelus propinquitatem ad mobile requirat, ut illum movere possit. 529
 CAP. XXXI. De modo propinquitatis et impulsus Angeli circa corpus mobile. 530
 CAP. XXXII. Alia tria dubia circa potestatem movendi Angeli explicantur. 535
 CAP. XXXIII. Utrum Angeli per localem motum vere ac realiter corpora assumant. 536
 CAP. XXXIV. An corpora, quæ Angeli assumunt, vere talia sint qualia apparent, etc. 540
 CAP. XXXV. Quibus dispositionibus affecta sint corpora, quæ Angeli assumunt. 543
 CAP. XXXVI. Qualis unio Angeli ad corpus necessaria sit, ut illud assumere dicatur. 547
 CAP. XXXVII. An omnes, et soli Angeli assumant corpora, et qualiter illa conficiant. 550
 CAP. XXXVIII. Utrum Angeli in corporibus opera vitæ exercere valeant. 552
 CAP. XXXIX. Utrum Angeli per corpora assumpta possint miraculosa opera efficere. 559

LIBER V.

DE STATU GRATIÆ ET MERITI QUE IN VIA TAM SANCTI
ANGELI, QUAM RELIQUI HABUERUNT.

- CAP. I. Utrum Angelis gratia fuerit necessaria tempore vitæ. 565
 CAP. II. Utrum Angeli fuerint creati in statu gloriæ, ita ut in instanti creationis beati fuerint consummata beatitudine supernaturali. 569
 CAP. III. An omnes Angeli fuerint aliquando in via in statu gratiæ et sanctitatis. 574
 CAP. IV. Utrum Angeli omnes in primo instanti suæ creationis gratiam sanctificantem acceperint. 578
 CAP. V. Utrum Angeli in via habuerint cognitionem Dei supernaturalem, et per se infusam. 583
 CAP. VI. Quæ mysteria fidei cognoverint Angeli in via seu quos fidei articulos explicite crediderint. 590
 CAP. VII. Utrum Angeli in primo instanti creationis et

LIBRORUM ET CAPITUM.

- viæ, non solum gratiam habituales receperint, sed etiam actus gratiæ liberos elicuerint. 601
 CAP. VIII. Utrum Angeli fuerint sanctificati per propriam dispositionem. 605
 CAP. IX. Corollaria ex præcedenti doctrina, quibus gratia et meritum Angelorum in primo instanti magis explicatur. 607
 CAP. X. Utrum Angeli in primo instanti inæqualem gratiam cum proportione ad naturam acceperint. 611
 CAP. XI. Utrum Angeli sancti in secunda mora, seu instanti viatores fuerint, et augmentum gratiæ et gloriæ meruerint, et per quos actus, quibusve auxiliis id fecerint, et in statu gratiæ perseveraverint. 616
 CAP. XII. Utrum omnes Angeli, qui in secundo instanti ad Deum conversi sunt, ex speciali Dei dono usque ad finem vitæ in gratia perseverent. 624

LIBER VI.

DE STATU BEATITUDINIS SANCTORUM, EORUMQUE MINISTERIIS.

- CAP. I. Utrum Angeli sancti statim in secundo instanti, seu intrinseco termino essentielle præmium suorum meritorum receperint. 633
 CAP. II. Utrum Angeli sancti immediate post secundum instans consummati meriti beatitudinem receperint, ac proinde totum eorum negotium tribus instantibus comprehensum fuerint. 637
 CAP. III. Utrum sancti Angeli in tertio post suam creationem instanti beatitudinem acceperint. 640
 CAP. IV. Utrum beatitudo ex solis præcedentibus meritis, vel etiam ex sequentibus prævisis, et secundum proportionem naturalium sanctis Angelis data sit. 643
 CAP. V. Quid Angeli beati in Deo, seu Verbo a principio viderint, et an in ea cognitione aliquo modo profecerint. 649
 CAP. VI. Utrum Angeli in sua beatitudine essentiali, et in cognitione rerum in Verbo aliquo modo profecerint, et quomodo. 655
 CAP. VII. Utrum Angeli in his donis, quæ ad voluntatem pertinent, et in aliis dotibus gloriæ a principio beatitudinis perfecti fuerint. 668
 CAP. VIII. Utrum sancti Angeli saltem in accidentalibus beatitudine suis meritis crescant. 673
 CAP. IX. Utrum ex sanctis Angelis, quidam assistentes et alii ministrantes sint. 676
 CAP. X. Quomodo intelligatur Scriptura, cum superiores et assistentes Angelos ad aliqua ministeria mitti, vel ea exequi significat, et quid in hac controversia probabilius videatur. 684
 CAP. XI. Utrum quidam Angeli alios illuminent. 700
 CAP. XII. Quid sit illuminatio unius Angeli ab alio, et quomodo a locutione differat. 702
 CAP. XIII. Utrum unus Angelus illuminando alium, aliquid in illum efficiat, vel quomodo illum illuminet, vel ad veritatem cognoscendam juvet. 710
 CAP. XIV. Nonnullis difficultatibus circa resolutionem capituli præcedentis satisfi. 719
 CAP. XV. Quo progressu et ordine supernaturales illuminationes Angelorum a Deo, usque ad infimos Angelos deriventur. 727
 CAP. XVI. Utrum possint Angeli hominum viatorum, vel illuminare mentes, vel voluntates excitare. 737
 CAP. XVII. Utrum sancti Angeli ad custodiendos homines deputati sint, et quomodo. 746
 CAP. XVIII. Quomodo inter Angelos distributa sint ministeria angelicæ custodiæ. 757
 CAP. XIX. De actionibus angelicæ custodiæ, ejusque effectibus. 760

- CAP. XX. Utrum ante legem gratiæ omnes apparitiones Dei ad homines per Angelos factæ fuerint, ita ut non solum propriam, sed etiam Dei personam gerentes homines juvent, ad eosque loquantur. 765
 CAP. XXI. Utrum in novo Testamento Deus per ministerium Angelorum hominibus apparuerit, et cujus ordinis hi Angeli sint. 781

LIBER VII.

DE MALIS ANGELIS, EORUMQUE LAPSU ET CULPA.

- CAP. I. Utrum Angeli in bonos et malos recte, et sufficienter distribuantur. 790
 CAP. II. Utrum dæmones, seu aliqui Angeli natura sua mali sint. 796
 CAP. III. Unde habeat Angelus, ut possit peccando fieri malus, et an possit fieri creatura natura sua impeccabilis. 802
 CAP. IV. Utrum potuerit Angelus peccare sine prævio defectu in suo intellectu speculativo. 809
 CAP. V. Utrum quoties voluntas peccat, intellectus ex necessitate consideret fortius turpe objectum, quam honestum. 815
 CAP. VI. Utrum omne peccatum voluntatis defectum aliquem in intellectu practico supponat. 825
 CAP. VII. Utrum de facto mali Angeli per ignorantiam vel cum plena scientia, et advertentia peccaverint. 838
 CAP. VIII. Utrum Luciferi peccatum superbiæ proprie fuerit, vel esse potuerit. 842
 CAP. IX. Utrum primum peccatum Luciferi fuerit superbiæ. 847
 CAP. X. Utrum primum peccatum superbiæ in Lucifero fuerit nimium, seu inordinatus appetitus suæ beatitudinis naturalis. 857
 CAP. XI. Utrum primum peccatum Luciferi fuerit inordinatus appetitus supernaturalis beatitudinis. 864
 CAP. XII. Utrum Lucifer peccaverit Dei æqualitatem absolute appetendo. 871
 CAP. XIII. Utrum peccatum Luciferi fuerit circa excellentiam unionis hypostaticæ, illam suæ naturæ inordinate appetendo. 880
 CAP. XIV. Utrum aliqua alia excellentia fuerit, vel esse potuerit objectum superbiæ Luciferi. 891
 CAP. XV. Utrum Lucifer alia peccata præter superbiam commiserit. 897
 CAP. XVI. Utrum Lucifer, seu princeps malorum Angelorum fuerit primus omnium Angelorum etiam sanctorum, quoad perfectionem naturalem. 910
 CAP. XVII. Utrum Lucifer alios Angelos ad peccandum induxerit. 915
 CAP. XVIII. Quale fuerit inferiorum Angelorum peccatum, et quomodo eis Lucifer illud persuadere potuerit. 922
 CAP. XIX. Utrum mali Angeli in primo suæ creationis momento peccaverint. 931
 CAP. XX. Utrum Angeli in primo instanti creationis suæ peccare potuerint. 934
 CAP. XXI. Utrum Angeli nulla interveniente mora, statim in secundo instanti peccaverint. 953

LIBER VIII.

DE PŒNIS ANGELORUM, QUI PECCAVERUNT, ET DE BELLO
QUOD CONTRA DEUM ET HOMINES GERUNT.

- CAP. I. Utrum omnes Angeli qui peccaverunt damnati sint, vel aliquid eorum penituerint, veniamque consecuti sint. 58
 CAP. II. Quando mali Angeli damnati sint, et ultimo supplicio affecti. 966

CAP. III. De instantibus, seu morulis, in quibus negotium malorum Angelorum consummatum est.	970	intentionalem actionem, aut per realem etiam effectivam dæmones torqueat.	1021
CAP. IV. An pœna dæmonum recte, ac sufficienter in pœnam damni, et sensus dividatur.	972	CAP. XIV. Quomodo ignis inferni dæmones cruciet, vel quid in illis efficiat.	1033
CAP. V. An tristitia dæmonum de amissa gloria ad pœnam damni vel sensus pertineat.	976	CAP. XV. An tanta sit dæmonum afflictio, ut nullam omnino voluptatem aut delectationem capere possint.	1049
CAP. VI. Quanta sit in Angelis malis cæcitas mentis, seu intellectus, et ad quam pœnam pertineat.	978	CAP. XVI. Utrum dæmones in certo aliquo loco, qui infernus, vel gehenna dicitur, ad eorum supplicium destinato detineantur, vel quis sit eorum pœnalis locus.	1054
CAP. VII. Utrum voluntas dæmonis per damnationem manserit obstinata in malo quod in via commisit, ita ut in perpetuum retrocedere non possit.	983	CAP. XVII. Nonnulla dubia circa pœnalia malorum Angelorum loca resolvuntur.	1064
CAP. VIII. Utrum dæmonis sint ita obstinati in malo, ut nullum actum voluntatis undique honestum habere possint.	988	CAP. XVIII. Utrum damnatorum Angelorum, munus, et veluti proprium ministerium sit homines tentare seu ad peccandum inducere.	1067
CAP. IX. An propria causa obdurationis dæmonum sit divini auxilii, vel concursus denegatio.	990	CAP. XIX. An omnes tentationes, ac subinde omnia peccata hominum ex dæmonum actione proveniant.	1076
CAP. X. Utrum dæmonum obstinatio ex aliqua positiva causa intrinseca, vel extrinseca proveniat.	996	CAP. XX. Utrum ad ministeria malorum Angelorum pertineat hominibus nocere, aliave mala pœnæ peccatoribus inferre.	1084
CAP. XI. Quæ sit probabiliter causa obstinationis dæmonum, cum impotentia vel abstinendi a peccato vel iterum bene operandi.	1002	CAP. XXI. Utrum ministeria dæmonum per varios ordines, et principatus divisa sint, et quomodo sint distributa.	1088
CAP. XII. Utrum dæmones ab igne corporeo et sensibili torqueantur.	1010		
CAP. XIII. Utrum ignis per solam apprehensionem, vel			

PROCEMIUM AD LECTOREM.

1. *Tractationem hanc etiam pertinere ad theologiam.*—Cum duplex sit de Deo consideratio; altera absoluta, qua divinam naturam, ejusque attributa, et personas, quæ in illa subsistunt, contemplamur; altera respectiva, qua eundem Dominum ut se creaturis communicat, easque ad se convertit, ac revocat, speculamur; utramque scholastica Theologia complectitur. Ideoque licet multa de creaturis disputet, nunquam ab objecto suo, quod Deus est, divertitur; quia creaturæ, non nisi velut a Deo emanant, vel ad eum tendunt, vel, quod perinde est, ut earum cognitio ad Deum pro hujus vitæ statu melius cognoscendum necessaria est, considerat. Atque ita de Deo sub priori ratione absoluta disputant Theologi cum Magistro, in *lib. 1 Sententiarum*, sub posteriori vero in *2, a principio*. D. Thomas autem, in *sua prima parte*, utramque considerationem amplexus est, nam priorem per primas quadraginta quatuor quæstiones, posteriorem vero per reliquas quæstiones, vel potius per cæteras suæ Theologiæ partes prosequitur.

2. *Ratio protracti operis.*—Nos vero priorem hujus doctrinæ partem in opere, quod *De Deo uno, et trino* inscripsimus, pro tenuitate nostra elaboratam superioribus annis in lucem emisimus, et pro temporum opportunitate alteram prosequi promissimus. Et quamvis in cæteris operibus postea editis ab intentione proposita non discesserimus, in omnibus enim Dei veram cognitionem vel illustrare, vel defendere conati sumus: propter varias nihilominus vel docendi, vel scribendi occurrentes occasiones inchoatum opus continenter prosequi non potuimus. Id vero aliis jam occupationibus ex parte liberati, et commodiorem temporis occasionem nacti, tandem præstamus, divinam clementiam exorantes, ut qui dedit incipere, donet et perficere.

3. *Inscriptionis ratio.*—Præsentem ergo partem secundam universam *De Deo creaturarum omnium effectore* inscribimus, quia omnem de Deo considerationem, quæ per respectum ad creaturas sumitur, in aliquo genere causæ fundari necesse est. Nullum enim habitudinis genus inter Deum et creaturam spectari potest, quod in ratione causæ et effectus non nitatur, vel ad illam revocetur. Duobus autem præcipue modis Deus est cæterarum rerum causa, nimirum, vel efficiens, vel finalis. Et juxta hæc duo causarum genera, bipartita est hæc respectiva de Deo contemplatio: una enim de Deo ut prima efficiente causa, altera de eodem ut ultimo fine existit. Illæ autem duæ causarum rationes ita inter se comparantur, ut licet finalis in mente operantis, seu in intentione præcedat, ab efficiente executio incipiat, et per ejus influxum perfectio ipsius operantis nobis potissimum manifestetur. Et ideo post absolutam de Deo uno, et trino disputationem, hæc de Deo creaturarum omnium effectore convenienti methodo subsequitur, quem etiam ordinem D. Thomas in sua prima parte observavit. Unde licet hoc opus, quia partem scientiæ Theologiæ continet, merito de Deo inscri-